

at foreslaae 48 f. Lader man de 16 f blive staaende, vil jeg ikke stemme for Loven, thi jeg kalder det da ubilligt for Communen, og, dersom Ordet „løsgaaende“, saaledes som der er stillet Forslag om, skulde udgaae, saa at Vindehunde ogsaa blive beskattede, vil jeg heller ikke stemme for Loven; thi jeg kalder det ubilligt mod den enkelte Hundeeier, at han, naar han holder sit Dyr bundet og kun giver det en lille Kreds af et Par Quadratalen i sin egen Gaard at gaae paa, da skal betale Skat. Det er ikke Hundene, i og for sig, jeg har Noget imod, men det er de Hunde, der gjøre Fortræd, og Lovens Hensigt er unægtelig, at man skal see at finde paa taalelige Midler til at indskrænke de løsgaaende Hundes Antal. Det er disse to Betingelser, jeg for mit Bedkommende sætter for at kunne stemme for Loven; ellers seer jeg mig nødsaget til at stemme imod den. Jeg skal imidlertid tilraade at blive staaende ved § 3, saaledes som den blev vedtagen her sidst, med det subsidiaire Forslag under Nr. 10, idet jeg troer, at dette bedst vil være istand til at samle Stemmer om sig og rebde Paragraphen i den Skikkelse, hvori den tidligere er vedtagen. — Det Forslag, der er stillet til en ny § 4, er omtalt af flere ærede Herrer. Jeg er ganske enig i, at det ikke er rigtigt at overlade Sagen til Sogneforstanderskaberne; enten skal man have en Lov for hele Landet, eller man skal ingen have, det er min Opfattelse af Forholdet. Jeg skal ikke videre forlænge Discussionen, men der er dog et Par Forslag til § 5, som jeg kalder Forbedringer, og som jeg vil tilraade at stemme for. Det er Forslaget under Nr. 20, om, at der skal indskydes „løsgaaende“ foran „Hund“, og Endringsforslaget under Nr. 22.

Hvad derimod angaaer Forslaget under Nr. 19, der ogsaa gjælder samme Paragraph, og som gaaer ud paa, at der skal tilføies „uden egen Skyld“, da skal jeg tillade mig at foreslaae det, da Hundens Eier, naar dette kom til at staae der, let vilde falde paa at sige: Min Hund er et fredeligt og stikkelig Dyr, og det kan ikke seile, at den maa være bleven tirket eller fornærmet, inden den har bidt; den har aldrig bidt før. Dette vil kaste en Skygge paa Den, der er bleven bidt, idet man vil sige,

at det er hans egen Skyld, og deraf vil der efter min Overbevisning reise sig utallige Tvistigheder. Jeg maa derfor tillade mig at tilraade at stemme imod dette Forslag, hvori- mod jeg, som sagt, kan tilraade at stemme for de to Forslag under Nr. 20 og 22.

Den fungerende Justitsminister:

De ærede Herrer ville let see, at af de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, er det kun det første, som er et selvstændigt Forslag. Jeg troer, at Placaten af 1824 allerede nu er anvendelig paa udenbyes Kjøbstadgrunde, men jeg troer ogsaa, at jeg ikke seiler, naar jeg har den Mening, at den ikke i Pragis har været anvendt paa disse. Naar man nu bestemmer, at Loven skal være anvendelig paa de Landdistricter, som have Communalbestyrelse tilføies med Kjøbstæderne, saa forekommer det mig absolut nødvendigt, at det gjøres klart, at det samme ogsaa gjælder for Kjøbstædernes udenbyes Grunde, og jeg troer derfor, at det vil være en Forbedring i Loven, naar dette udtrykkeligt udtales. Jeg gjentager, at efter min Mening er det streng Ret i Henhold til, hvad der nu bestaaer, men jeg troer tillige, at det er en Ret, som paa flere Steder ikke har været gennemført i Pragis, og det er derfor nødvendigt, at det gjøres klart ved en udtrykkelig Bestemmelse. De ærede Herrer ville let see, at de Forslag, der af mig ere stillede under Nr. 7, 15 og 21, egentlig udgjøre eet Undrændingsforslag til Endringsforslaget under Nr. 5, et Endringsforslag, som jo gaaer ud paa at føre Loven noget mere tilbage til det, som indeholdtes i Regjeringens oprindelige Udcast. Jeg har meent, at Forholdene paa Landet ere i den Grad forskjellige, at en Lov som denne ikke er lige anvendelig overalt, og at det er nødvendigt, at der ved Indførelsen af en saadan Lovbestemmelse tages Hensyn til de eiendommelige Forhold paa ethvert Sted. Jeg kan ikke lægge den Vægt paa det, der er fremsført fra flere ærede Taleres og deriblandt fra den ærede Ordførers Side, at det vil være en besynderlig Retstilstand, som man her etablerede med Hensyn til Hundene, naar man indførte denne Lov i een Commune, men ikke i en anden. Efter min Mening vil